

[Aksel Møller.]

Situation, vi staar Ansigt til Ansigt med, var en Tale, der i høj Grad advarede Regeringen mod at føre en Politik, som fik Omkostningerne i Almindelighed til at stige, det vil sige, som fik Pristallet til at stige igen. Jeg ved godt, at det er blevet en Opfattelse, ikke mindst hos det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, at det ikke gør noget, at Pristallet stiger. I Gaar glædede han sig faktisk over, at der dog vilde have fundet nogen Pristalsstigning Sted, hvis man havde gennemført Smørrabatordningen, men efter min Opfattelse er det helt forkert. Det maa være et Maal, som alle kan samles om, uanset hvilken økonomisk Tilværelse de har her i Landet, at Pristallet ikke skal stige, at Priserne skal holdes i Ro i Danmark. Har jeg Ret eller har jeg Uret, naar jeg mener, at der i den Udvikling, som nu foreligger paa Eksportmarkedet, tegner sig de første Spor af, at Danmarks Eksport vil komme til at stagnere? Har jeg Ret eller Uret, naar jeg opfatter den højtærede Handelsministers Bemærkninger derom i Vareforsyningsudvalget som et Udtryk for, at Grunden dertil var, at den danske Industrieksport nu maatte arbejde med højere Priser? Jeg kan ikke se rettere, end at det er en Sag, der maa interessere alle i Danmark, og derfor maatte Løsningen, som vi skulde ind paa, ikke være, at det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen og den højtærede Statsminister og jeg faar Tilskud til vort Brødforbrug og til vort Mælkeforbrug, men at de Mennesker, der har mange Børn, eller blot Mennesker, der har Børn, og de gamle, der ikke længere kan forsørge sig selv, faar Dækning for den naturlige Stigning, som maa følge af en Politik af den Karakter, jeg her har skildret.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen gjorde nogle Bemærkninger om, at Restriktionernes Bortfald vilde betyde en Udnyttelse af Forbrugerne. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Jeg har ikke gjort mig til Talsmand for, at Restriktionerne skal falde bort, før Forudsætningerne er tilvejebragt. Det er derfor, jeg taler saa meget om Pengesaning, som jeg gør. Først igennem den er det muligt at faa Forudsætningerne tilvejebragt. I saa Fald kan Restriktionerne afvikles og bortfalde. Den højtærede Statsminister erklærede i Dag, at Regeringen vilde afskaffe Restriktioner. Det glæder mig at høre, for hidtil har Regeringen kun mødt med Forslag, der gik ud paa at skabe Restriktioner eller indføre helt nye Restriktioner.

Den højtærede Statsminister var utilfreds med den Behandling, de Lovforslag

havde faaet, som hans Mindretalsregering har fremsat; men mener den højtærede Statsminister, at der er sket noget, der er uforsvarligt ved den Lovgivning, der er blevet ført igennem i denne Rigsdagssamling? Mener han, at der, naar Handelsministeren i Stedet for at faa Prisloven skærpet, fik den lempet, naar han i Stedet for at faa Vareforsyningsloven skærpet, fik den lempet, dermed er sket noget, der er uforsvarligt? Jeg er aldeles overbevist om, at den højtærede Statsminister vil være enig i, at den Lovgivning, der har fundet Sted paa disse Omraader, udmærket vel passer til de økonomiske Vilkaar, vi staar i i Dag.

Den højtærede Statsminister gjorde nogle polemiske politiske Bemærkninger. Han sagde bl. a., at han helt igennem maatte afvise, at jeg, saaledes som han mente, jeg havde gjort, da jeg nævnte det sørgelige Tilfælde med det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Udnævnelse til Indenrigsminister i sin Tid, klassificerede Socialdemokratiets Medlemmer, og at det ikke tilkom andre Partier at gøre det. Det har jeg heller ikke gjort Forsøg paa, det har mit Parti heller ikke gjort Forsøg paa. Det, jeg gjorde i Gaar, var i og for sig kun at klassificere en Dumhed begaaet af den højtærede Statsminister. Der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Udviklingen gav os Ret i, at det havde været heldigere, om denne Udnævnelse ikke var sket. Med Hensyn til selve det ærede Medlem, der er Tale om, har jeg ved en tidligere Lejlighed erklæret, at der i vor Holdning over for ham intet var rettet imod hans nationale Indstilling, hans personlige Hæderlighed og hans personlige Dygtighed. Det var Mindet om den 9. April 1940, som alene var afgørende for os.

Den højtærede Statsminister forstod ikke den Bemærkning, jeg kom med i Gaar om, at man ofte havde set paa Socialdemokratiets Virksomhed i denne Sal i denne Rigsdagssamling som noget revolutionært. Lad mig have Lov til at sige derom, at jeg har i Virkeligheden den Opfattelse, at naar den højtærede Statsminister forelægger et Lovforslag om Grundstigningsskyld i den Form, hvori han forelagde det, sammenlignet med den Form, hvori det blev forelagt af den forrige Regering, saa er det praktisk talt et revolutionært Forslag. Jeg finder, der er et stort Stykke Revolution i, at man i Stedet for at tage 50 pCt. af Folks Ejendom fra dem — her paa 50 pCt.s Grænsen kan det jo diskuteres, hvor meger der er samfundsskabt og hvor meget personligt — gaar op til at tage hele Grundstigningen fra dem, saaledes som man faktisk gør,